

za każdą stronicę całą lub zaczęta . . . 1 mk. 50 fen.

9. Za świadectwa z wykazu hipotecznego specjalne (rozumowane) 10 mk.

10. Od każdej pozycji świadectwa zamieszkań osób, mających ujawnione prawa w wykazie hipotecznym 60 fen.

Minister Sprawiedliwości:

Supiński

205.

DEKRET

w przedmiocie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju.

Art. 1. Minister Sprawiedliwości na wniosek sądu apelacyjnego i po zasięgnięciu opinii rady naczelnej adwokackiej, w okręgach sądowych, gdzie liczba adwokatów jest niedostateczna ustala potrzebę upoważnienia osób prywatnych do bronienia spraw cudzych w sądach pokoju i w wydziałach odwoławczych sądów okręgowych i określa ich liczbę.

Art. 2. Osoby, upoważnione do prowadzenia spraw w sądach pokoju i wydziale odwoławczym sądów okręgowych, używać będą tytułu „Obrońca przy sądach pokoju”.

Art. 3. Obrońcą przy sądach pokoju może być tylko obywatel Państwa Polskiego, nieposzlakowany, władający biegle językiem polskim w słowie i piśmie, który ukończył lat 25, otrzymał wykształcenie 4-klasowe szkoły średniej i zdał przy właściwym sądzie okręgowym egzamin ze znajomości prawa.

Upoważnienia do prowadzenia spraw cudzych uchwalane będą przez połączone wydziały sądu okręgowego. Odnośne świadectwa wystawiają prezesi właściwych sądów.

Sąd przed udzieleniem upoważnienia zasięga opinii właściwej rady adwokackiej co do osoby kandydata.

Art. 4. Obrońcy prywatni, którzy w chwili okupacji danego obszaru kraju posiadali świadectwo, dające prawo bronienia spraw cudzych, lub prawo to otrzymali od sądów polskich, będą mogli wykonywać je nadal pod warunkiem, że świadectwa ich zostaną potwierdzone przez sąd, przed którym obrońca sprawy prowadzi zamierza. Obrońca prywatny winien w tym celu w ciągu dni 60 od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a w razie nieobecności albo przejścia do sądownictwa lub administracji—w ciągu dni 60 od dnia powrotu do kraju, względnie po wystąpieniu z sądownictwa lub administracji, wnieść do sądu właściwego podanie o potwierdzenie.

Sąd orzeka według swego uznania po zasięgnięciu opinii właściwej rady adwokackiej.

Dopóki orzeczenie sądu nie nastąpi, obrońcy prywatni wykonują prawa swoje nadal.

Obrońcy prywatni przy sądach okręgowych i apelacyjnych nosić będą tytuł „obrońców sądowych”.

Art. 5. obrońcy sądowi, względnie obrońcy przy sądach pokoju uprawnieni będą do obrony tylko przy sądach, od których świadectwo do bronięcia spraw cudzych otrzymali.

Wydanie świadectwa następuje za roczną opłatą 100 mk. polskich, gdy chodzi o obronę przed sądami pokoju wraz z wydziałem odwoławczym sądu okręgowego, a 200 mk. polskich, gdy chodzi o sąd okręgowy lub sąd apelacyjny.

Opłaty powyższe uiszczane będą na korzyść skarbu corocznie w ciągu miesiąca stycznia do kasy sądu, wydającego świadectwo.

Otrzymujący świadectwo w międzyczasie od 1-go lipca do 31-go grudnia wnosi połowę przepisanej opłaty.

Art. 6. Za uchybienie obowiązkom zawodowym lub naganne zachowanie się odpowiadają obrońcy sądowi i obrońcy przy sądach pokoju dyscyplinarnie przed sądami okręgowymi swej siedziby w pierwszej instancji, a przed sądem apelacyjnym w drugiej i ostatniej instancji.

Art. 7. Przepisy art. 8 do 11, 13 ust. 1, 38—41, 44—51, 56, 58 i 59 statutu palestry Państwa Polskiego mają do obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju odpowiednie zastosowanie.

Art. 8. Wszystkie dotychczasowe przepisy w przedmiocie obrońców prywatnych utracają moc obowiązującą.

Art. 9. Przepisy niniejsze obowiązują na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego.

Dan w Warszawie, d. 8 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:
I. J. Paderewski

Minister Sprawiedliwości:
Supiński

206.

DEKRET

w przedmiocie uchylenia rozporządzeń b. władz okupacyjnych w zakresie sądowego Prawa Karnego dla osób cywilnych.

Art. 1. Bez ujmy dla mocy obowiązującej rozporządzeń tymczasowych Rady Stanu względnie Komisji Przejściowej tejże Rady Stanu, nie obowiązują w zakresie sądowego prawa karnego następujące rozporządzenia b. władz okupacyjnych:

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

a) rozporządzenie z dnia 11 sierpnia 1917 r. № 84 Dz. rozp. dla J. G. W. poz. 351;